

بررسی تاثیر سطوح مختلف متیونین و چربی گیاهی بر برخی صفات اقتصادی جوجه‌های گوشتی

سید حسین نژاد سجادی^{۱*}، مرتضی ستائی مختاری^۱، جلال یوسفی^۲، علی موسی پور^۳

(۱) گروه علوم دامی دانشکده کشاورزی چرفت دانشگاه شهید باهنر کرمان، چرفت - ایران.

(۲) دانش آموخته کارشناسی ارشد علوم دامی دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز - ایران.

(۳) گروه علوم دامی دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان - ایران.

(دریافت مقاله: ۱ مرداد ماه ۱۳۸۵، پذیرش نهایی: ۱ آذر ماه ۱۳۸۶)

چکیده

تاثیر سطوح مختلف متیونین (مقدار توصیه شده NRC، ۵ درصد بیشتر از مقدار توصیه شده) و دو سطح چربی گیاهی (۰ و ۵ درصد) بر برخی صفات اقتصادی (عملکردی ولاشه) جوجه‌های گوشتی با استفاده یک آزمایش فاکتوریل 2×3 با پایه کامل‌تصادفی در دو مرحله پرورشی آغازین (۰ تا ۳ هفتگی) و رشد (۴ تا ۶ هفتگی) بررسی شد. آنالیز واریانس اثر تیمارهای غذایی بر صفات و مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون چند دامنه‌ای دانکن نشان داد کم‌سطوح متیونین در دوره آغازین به طور معنی دار ($p < 0.05$) و وزن زنده را افزایش و ضریب تبدیل غذایی را بهبود دادند. اثر سطوح چربی بر افزایش وزن زنده و بهبود ضریب تبدیل غذایی در دوره آغازین معنی دار نبود ($p > 0.05$). سطوح چربی اثر معنی داری بر صفات لاشه نداشتند ($p > 0.05$) ولی اثر سطوح متیونین بر افزایش درصد سینه و کاهش درصد چربی محوطه شکمی معنی دار بود ($p < 0.05$). اثر متقابل سطوح متیونین و چربی بر هیچ‌کدام از صفات معنی دار نبود ($p > 0.05$). در مجموع می‌توان نتیجه گرفت که استفاده از متیونین تا ۱۰ درصد بیشتر از مقدار توصیه شده NRC و استفاده از چربی تا ۵ درصد، به جز در مرحله آغازین، در جیره جوجه‌های گوشتی قابل توصیه است.

واژه‌های کلیدی: چربی گیاهی، متیونین، صفات اقتصادی، جوجه‌های گوشتی.

اضافه وزن بیشتر شده، مصرف غذا نیز کاهش یافته است و در نتیجه ضریب تبدیل غذایی بهبود می‌یابد. جیره‌های حاوی اسیدهای چرب غیراشباع (چربی گیاهی) باعث افزایش درصد پروتئین خام گوشت، افزایش نسبت اسیدهای چرب غیراشباع به اشباع و در نتیجه بهبود کیفیت گوشت می‌شوند (۱۱). امروزه تأکید زیادی بر افزایش راندمان سینه و کاهش چربی محوطه شکمی شده است. محققین مختلف اثربخشی متیونین را بر رشد سینه طیور گوشتی به اثبات رسانده‌اند (۷، ۸، ۱۳). با توجه به نقش اسید آمینه متیونین و چربی بر عملکرد جوجه‌های گوشتی این پژوهش برای بررسی اثر سطوح مختلف اسید آمینه متیونین و چربی گیاهی (روغن سویا) بر برخی صفات اقتصادی جوجه‌های گوشتی انجام شده است.

مواد و روش کار

این آزمایش بصورت یک آزمایش فاکتوریل 2×3 ، شامل ۲ سطح چربی گیاهی (۰ و ۵ درصد) و ۳ سطح متیونین شامل مقدار توصیه شده NRC (سطح ۱)، ۵ درصد بیشتر از مقدار توصیه شده NRC (سطح ۲) و ۱۰ درصد بیشتر از مقدار توصیه شده NRC (سطح ۳) در قالب یک طرح کامل‌تصادفی با ۵ تکرار و ۸ قطعه جوجه گوشتی در هر تکرار در دو مرحله پرورشی آغازین (۰ تا ۳ هفتگی) و رشد (۴ تا ۶ هفتگی) انجام شد. با استفاده از توری سیمی ۳۰ واحد آزمایشی مجرزا ایجاد گردید و ۲۴۰ جوجه گوشتی نر سویه آرین بطور تصادفی و مساوی بین واحدهای آزمایش توزیع شدند. مدل آماری طرح به صورت زیراست:

مقدمه

گرانی پروتئین‌های حیوانی و مصرف بیشتر آنها در تغذیه انسان، استفاده از پروتئین‌های گیاهی را در تغذیه طیور افزایش داده است. مهمترین اسید آمینه محدود کننده پروتئین‌های گیاهی متیونین است. مواد غذایی مورد استفاده در جیره طیور اغلب از نظر اسید آمینه‌های گوگردی فقیرند لذا متیونین بصورت سنتیک به جیره آهنه اضافه می‌شود (۱۷). پروش دهنده‌گان طیور گوشتی سعی بر افزایش قسمتهای با ارزش از جمله ماهیچه‌های سینه ور ان و کاهش قسمتهای کم ارزش مانند چربی لاشه دارند (۱۰)، از این رو به هر طریق که بتوان باعث افزایش قسمتهای ماهیچه‌ای لاشه و کاهش تجمع چربی در آن شد، بازده حاصل از فعالیت پروش طیور افزایش می‌یابد و این افزایش بازده منجر به سودآوری تولید می‌گردد.

استفاده از چربی در جیره طیور به دلیل تامین انرژی، وینامین‌های محلول در چربی و اسیدهای چرب ضروری، افزایش خوشخواهی و کاهش گرد و غبار جیره، افزایش مقاومت جوجه‌هادر برابر اثرات آفلاتوكسین (۱۵) و بهبود راندمان استفاده از انرژی (۱) مورد توجه قرار گرفته است. Popescu و Criste در سال ۲۰۰۳ با استفاده از دانه سویا بر چربی در جیره جوجه‌های گوشتی و بررسی اثر آن بر تولید و بازده اقتصادی نتیجه گرفند که سویا پر چربی باعث افزایش عملکرد، افزایش بازده مصرف غذای روزانه و بازده مصرف غذا در کل دوره پرورش می‌شود. Saleh و همکاران در سال ۲۰۰۴ گزارش کردند که با افزودن ۶ درصد چربی به جیره جوجه‌های گوشتی، میزان

جدول ۲- مقدار مواد مغذی تامین شده در جیره های آغازین و رشد.

دوره رشد		دوره آغازین		ماده مغذی
باقربی	بدون چربی	باقربی	بدون چربی	
۲۹۸۶/۷۸۶	۲۹۸۶/۷۸۶	۲۹.۹/۴۷۹	۲۹.۹/۴۷۹	(Kcal/Kg)
۱۸/۶۶۷	۱۸/۶۶۷	۲۰/۹۱۲	۲۰/۹۱۲	بروتئین خام (%)
۱۶۰	۱۶۰	۱۳۹/۱۳	۱۳۹/۱۳	ME/CP نسبت
۰/۹۰	۰/۹۰	۱	۱	کلریسم (%)
۰/۳۵	۰/۳۵	۰/۴۵	۰/۴۵	فسفرقابل دسترس (%)
۰/۷۲	۰/۷۲	۰/۹	۰/۹	متیوینین + سیستین (%)
۰/۳۸	۰/۳۸	۰/۵	۰/۵	متیوینین (%)
۱	۱	۱/۱	۱/۱	لیزین (%)
۰/۱۵	۰/۱۵	۰/۲	۰/۲	سدیم (%)

جدول ۱- ترکیب مواد خوراکی در جیره های آغازین و رشد.

دوره رشد		دوره آغازین		ماده خوراکی (درصد)
باقربی	بدون چربی	باقربی	بدون چربی	
۵۲/۴۱۵	۷۰/۳۳۲	۴۱/۲۲۶	۶۰/۴۱۴	ذرت
۲۰/۱۶۱	۲۱/۱۵۵	۲۷/۹۴	۲۵/۲۴۵	کنجالد سوپا
۵/۶۳۱	۵/۶۳۵	۵/۱۱۵	۷	پودر ماہی
۱۲/۵۰	-	۷/۹	-	سوس گندم
۰/۲۱	۰/۲۰۵	۰/۸۲	۰/۵۲۵	دی کلریسم فسفات
۰/۰۸	۰/۰۷	۰/۲۱	۰/۱۹	میتوین
۰/۲	۰/۲	۰/۲	۰/۲	نمک
۱/۲۶۲	۱/۲۹۳	۱/۱۹۵	۱/۱۵۶	صفد
۵	-	۵	-	چربی (گیاهی)
-	-	۷	۴	گندم
۰/۰۶	۰/۰۶	۰/۲۵	۰/۲	جوش شیرین
۱/۴۲۱	-	۲/۰۹۴	-	ماسه
۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵	مکمل ویتامینی
۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵	مکمل معدنی
۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۰۵	کوکسید بیوستات
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	جمع

نتایج

نتایج حاصل از آنالیز واریانس صفات عملکردی در دوره های مختلف پرورشی در جدول (۳) نشان داده شده است. چربی در دوره آغازین اثر معنی داری بر افزایش وزن زنده نداشت ($p > 0.05$) ولی اثر آن در دوره رشد و کل دوره پرورش کاملًا معنی دار ($p < 0.01$). مقایسه میانگین اثر سطوح مختلف چربی بر افزایش وزن زنده در جدول (۵) نشان می دهد جوچه هایی که ۵ درصد چربی گیاهی دریافت کرده بودند در دوره رشد و کل دوره افزایش وزن زنده بیشتری داشتند. سطوح مختلف متیوینین در دوره های آغازین به طور معنی داری ($p < 0.05$) و در دوره رشد و کل دوره پرورش به طور کاملاً معنی داری وزن جوچه ها را افزایش داد ($p < 0.01$). مقایسه میانگین اثر سطوح مختلف متیوینین بر افزایش وزن زنده در دوره های مختلف پرورشی در جدول (۴) نشان می دهد که تفاوت سطح (۱) و سطح (۲) متیوینین در دوره آغازین معنی دار نیست ($p > 0.05$) ولی تفاوت میانگین این دو سطح با سطح (۳) متیوینین معنی دار می باشد ($p < 0.05$). سطوح مختلف متیوینین و چربی اثر معنی داری بر مصرف خوراک در هیچ یک از دوره های پرورشی نداشتند ($p > 0.05$). مقایسه میانگین اثر سطوح مختلف چربی بر ضریب تبدیل غذایی در دوره های مختلف پرورشی در جدول (۵) ارائه شده است، چربی فقط در دوره آغازین پرورش اثر معنی داری بر ضریب تبدیل غذایی نگذاشت ($p > 0.05$). سطوح مختلف متیوینین در دوره آغازین به طور معنی داری ($p < 0.05$) و در دوره رشد و کل دوره به طور کاملاً معنی داری ($p < 0.01$) ضریب تبدیل غذایی را بهبود دادند. همانگونه که جدول (۳) نشان میدهد در کلیه سطوح مختلف متیوینین بر صفات عملکردی (جدول ۳) نشان میدهد در کلیه دوره های پرورشی بهترین ضریب تبدیل غذایی ناشی از متیوینین، از سطح (۳) و بدترین آن از سطح (۱) به دست آمد.

$$y_{ijk} = \mu + F_i + M_j + (FM)_{ij} + e_{ijk}$$

یک = مقدار اندازه گیری شده هر صفت
 μ = میانگین صفت در نمونه مورد آزمایش
 F_i = اثر آزماین سطح چربی گیاهی
 M_j = اثر آزماین سطح متیوینین
 $(FM)_j$ = اثر متقابل آزماین سطح چربی و آزماین سطح متیوینین
 e_{ijk} = اثر خطای
 تنظیم جیره غذایی در دوره آغازین و رشد (جدول ۱) بر اساس مقادیر توصیه شده (NRC ۱۹۹۴) انجام شد. مقدار مواد مغذی تامین شده توسط جیره هادر در دوره آغازین و رشد در جدول (۲) ارائه شده است. در این پژوهش اثر تیمارهای آزمایشی بر برخی صفات اقتصادی جوچه های گوشتشی، شامل افزایش وزن زنده (گرم)، خوارک مصرفی (گرم) و ضریب تبدیل غذایی در دوره های مختلف پرورشی آغازین، رشد و کل دوره و درصد لاشه، درصد سیمه و درصد چربی محوطه شکمی در زمان کشتار بررسی شد. در طی این آزمایش قطعه تلفات داشتیم که دو قطعه آن در هفته آن دو قطعه در روز اول و دو قطعه در روز دوم روز آغازین به خاطر استرس ناشی از وزن کشی تلف شدند از این رواز فرمول روز جوچه (۶) برای تصحیح خوراک مصرفی استفاده شد. در انتهای هفته ششم برای بررسی اثر تیمارهای آزمایشی بر برخی صفات لاشه پس از ۱۲ ساعت گرسنگی جوچه ها عملیات کشتار انجام شد. از هر تکرار ۴ قطعه بطور تصادفی انتخاب، توزین و کشتار شده و صفات مورد نظر در لاشه آنها اندازه گیری شد.
 تجزیه و تحلیل آماری طرح با استفاده از رویه GLM نرم افزار SAS انجام شد. از آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح آماری ۵ درصد برای مقایسه میانگین هاستفاده گردید (۱۸).

جدول ۳- تجزیه واریانس صفات عملکردی در دوره‌های پرورشی. اعداد داخل جدول میانگین مربعات می‌باشد. ** به ترتیب معنی داری در سطح ادرصد و ۵ درصد و NS عدم تفاوت معنی دار را نشان می‌دهند.

کل دوره			رشد			آغازین			درجه آزادی	منبع تغییر
ضریب تبدیل غذایی	افزایش وزن زنده (گرم)	خوارک مصرفی (گرم)	ضریب تبدیل غذایی	افزایش وزن زنده (گرم)	خوارک مصرفی (گرم)	ضریب تبدیل غذایی	افزایش وزن زنده (گرم)	خوارک مصرفی (گرم)		
-/-۷۴**	۱۶۲۵/۲۴ ^{ns}	۴۱۳۶۵/۰۴**	-/-۱۵۲**	۱۲۵۷/۲۱ ^{ns}	۶۲۵۷/۰۳۵**	-/-۰۰۲۵ ^{ns}	۱۰۰/۱۴ ^{ns}	۱۲۵/۴۱ ^{ns}	۱	چربی
-/-۱۵۶**	۴۶۱۹/۲۱ ^{ns}	۱۴۳۶۲۲/۱۸**	-/-۰۱۷**	۳۰۱۲/۷۴ ^{ns}	۹۳۶۲۵/۷۵**	-/-۰۰۷۱*	۲۸۰/۶۱ ^{ns}	۱۰۴۸/۲۲*	۲	متیوین
-/-۰۰۱ ^{ns}	۱۸۱۹/۶۱ ^{ns}	۱۴۹/۰۶۷ ^{ns}	-/-۰۰۱۵ ^{ns}	۱۷۶۲/۰۷ ^{ns}	۳۵۶/۱۲۵ ^{ns}	-/-۰۰۰۳ ^{ns}	۱۶۱۵/۷۵ ^{ns}	۵۶۷/۲۵ ^{ns}	۲	چربی × متیوین
-/-۰۰۴	۱۳۸۴/۹۴	۳۳۲۹/۸۴	-/-۰۰۸	۱۱۴۲/۳۸	۳۹۲۱/۸۹	-/-۰۰۲	۱۰۱/۳۸	۲۳۰/۳۴	۲۴	خطا

جدول ۴- مقایسه میانگین اثر سطوح مختلف متیوین. در دوره‌های مختلف پرورش بر صفات عملکردی. سطح ۱، ۲ و ۳ متیوین به ترتیب مقدار توصیه شده NRC، ۵ درصد بیشتر از مقدار توصیه شده NRC و ۱۰ درصد بیشتر از مقدار توصیه شده NRC می‌باشد. حروف غیر مشابه در هر سطر مربوط به هر دوره پرورشی تفاوت معنی دار در سطح آماری ۵ درصد را نشان می‌دهند.

کل دوره			رشد			آغازین			صفت
سطح (۲)	سطح (۱)	سطح (۳)	سطح (۲)	سطح (۱)	سطح (۳)	سطح (۲)	سطح (۱)	سطح (۳)	
۱۸۰/۹۹±۷۱/۴۵ ^c	۱۶۱۶/۹۴±۴۸/۳ ^b	۱۵۳۶/۴۲±۷۳/۲۲ ^a	۱۳۴۰/۵۳±۸۴/۷ ^c	۱۱۹۵/۶۷±۵۹/۴۸ ^b	۱۱۲۵/۱۵±۷۵/۱۵ ^a	۴۶۱/۴۶±۱۷/۱۴ ^b	۴۲۱/۲۲±۱۶/۹۵ ^a	۴۱۱/۲۶±۱۷/۲۱ ^a	افزایش وزن زنده (گرم)
۳۴۰/۴۹۸±۱۱۲/۲۶ ^d	۳۳۸۱/۱۶±۹۹/۵۸ ^a	۳۳۱۸/۶۴±۱۱/۲۱ ^a	۲۶۴۵/۲۵±۹۰/۲۹ ^a	۲۶۴۳/۴۲±۷۸/۳۵ ^a	۲۵۸۷/۸۴±۱۰/۴۳ ^a	۷۵۰/۷۳±۱۵/۱۴ ^a	۷۳۸/۷۷±۱۴/۲۰ ^a	۷۳۶/۱۵±۱۸/۳۱ ^a	صرف خوارک (گرم)
۱/۸۸±۰/۱۲ ^c	۲/۰۹±۰/۱۴ ^b	۲/۱۶±۰/۱۶ ^a	۱/۹۸±۰/۰۹ ^c	۲/۲۱±۰/۱۳ ^b	۲/۲۴±۰/۱۲ ^a	۱/۶۳±۰/۱۴ ^b	۱/۷۵±۰/۰۸ ^a	۱/۷۸±۰/۰۱ ^a	ضریب تبدیل غذائی

جدول ۵- مقایسه میانگین اثر سطوح مختلف چربی در دوره‌های مختلف پرورشی بر صفات عملکردی. حروف غیر مشابه در هر سطر مربوط به دوره پرورشی تفاوت آماری معنی دار در سطح آماری ۵ درصد را نشان می‌دهند.

کل دوره			رشد			آغازین			صفت
درصد ۵	درصد ۰	درصد ۵	درصد ۰	درصد ۵	درصد ۰	درصد ۵	درصد ۰	درصد ۵	
۱۷۳۵/۸۶±۱۱۸/۲۲ ^b	۱۶۹۵/۳۶±۱۲۹/۲۱ ^a	۱۳۲۱/۴۲±۱۱۳/۴۳ ^b	۱۲۶۸/۸±۱۳۱/۲۹ ^a	۴۲۴/۸۲±۴۵/۹۴ ^a	۴۲۶/۵۳±۳۷/۴۱ ^a	افزایش وزن زنده (گرم)			
۳۵۰/۳/۹۹±۱۰/۱۹ ^a	۳۵۶۷/۴۹±۹۸/۲۵ ^a	۲۷۴۷/۷۶±۸۶/۲۹ ^a	۲۸۱۶/۸±۷۹/۹۳ ^a	۷۵۶/۱۸±۱۷/۳۹ ^a	۷۵۰/۶۹±۱۵/۲۳ ^a	صرف خوارک (گرم)			
۲/۰۲±۰/۱۵ ^b	۲/۱۴±۰/۱۲ ^a	۲/۰۸±۰/۱۱ ^b	۲/۲۲±۰/۱۹ ^a	۱/۷۸±۰/۰۵ ^a	۱/۷۶±۰/۰۷ ^a	ضریب تبدیل غذائی			

نتایج حاصل از آنالیز واریانس برخی صفات لاشه در جدول (۶) ارائه شده

است. سطوح مختلف چربی و اثر متقابل چربی و مکمل متیوین بر هیچ‌کدام

از صفات لاشه معنی دار نبود (p>0/05). سطوح مختلف میتوین و چربی تأثیر معنی داری بر درصد لاشه نداشتند (p>0/05) که با برخی نتایج منتشر شده هم خوانی دارد (۱). نتایج حاصل از اثر سطوح مختلف متیوین بر رشد سینه جوچه‌های گوشتشی نشان داد که افزایش متیوین جیره باعث افزایش درصد سینه می‌شود به طوریکه درصد سینه از ۲۰/۶۵ درصد در سطح (۱)

متیوین به ۲۳/۳۵ درصد در سطح (۳) متیوین می‌رسد. چربی تأثیر معنی داری بر درصد سینه نداشت (p>0/05) که با نتایج یک پژوهش مطابقت دارد

(۲). سطوح مختلف متیوین تأثیر قابل توجهی بر کاهش درصد چربی محوطه شکمی گذاشت. همانگونه که نتایج حاصل از مقایسه میانگین اثر سطوح مختلف متیوین بر برخی صفات لاشه در جدول (۷) نشان می‌دهند کمترین درصد چربی محوطه شکمی با استفاده از سطح (۳) متیوین بدست آمد. چربی حیره تأثیر معنی داری بر درصد چربی محوطه شکمی نداشت (p>0/05). اثر متقابل سطوح مختلف مکمل میتوین و چربی که در

سطوح متیوین			درجه آزادی	درصد لاشه	درصد چربی محوطه شکمی	منبع تغییر
سطح (۳)	سطح (۲)	سطح (۱)				
-/-۰۴۹ ^{ns}	-/-۲۲۱ ^{ns}	-/-۰۵۰ ^۴ ^{ns}	۱	چربی		
-/-۰۶۴*	-/-۲۴۷**	-/-۴۷۲ ^{ns}	۲	متیوین		
-/-۰۱۹ ^{ns}	-/-۱۱۵ ^{ns}	-/-۰۴۱ ^{ns}	۲	چربی × متیوین		
-/-۰۱۴	-/-۰۲۳	-/-۰۴۵	۲۴	خطا		

جدول ۷- مقایسه میانگین اثر سطوح مختلف مکمل متیوین بر برخی صفات لاشه. سطح ۱، ۲ و ۳ متیوین به ترتیب مقدار توصیه شده NRC، ۵ درصد بیشتر از مقدار توصیه شده NRC و ۱۰ درصد بیشتر از مقدار توصیه شده NRC می‌باشد. حروف غیر مشابه در هر سطر اختلاف معنی دار در سطح آماری ۵ درصد را نشان می‌دهند.

سطوح متیوین			درجه آزادی	درصد لاشه	درصد سینه	درصد چربی محوطه شکمی	منبع تغییر
سطح (۳)	سطح (۲)	سطح (۱)					
۶۸/۶۵±۲/۲۸ ^a	۶۸/۲۵±۱/۷۳ ^a	۶۸/۰۲±۱/۹۸ ^a		درصد لاشه			
۲۲/۲۵±۱/۰۸ ^c	۲۲/۱۴±۱/۰۵ ^b	۲۰/۰۶۵±۰/۸۳ ^a		درصد سینه			
۱/۸۵±۰/۲۱ ^c	۲/۰۴±۰/۱۴ ^b	۲/۰۲۶±۰/۱۲ ^a		درصد چربی محوطه شکمی			

جدول ۸- مقایسه میانگین اثر مقابل سطوح متیونین^{*} و چربی بر صفات عملکردی. سطوح ۱، ۲، ۳ و متیونین به ترتیب مقدار توصیه شده NRC، ۵ درصد بیشتر از مقدار توصیه شده NRC و ۱۰ درصد بیشتر از مقدار توصیه شده NRC می باشند. حروف مشابه در هر ستون مربوط به یک دوره پرورشی عدم تفاوت معنی دارد در سطح آماری ۵ درصد را نشان می دهد.

دوره پرورش	سطح چربی	سطح متیونین	افزایش وزن زنده (گرم)	صرف خوراک (گرم)	ضریب تبدیل غذایی
آغازین	درصد	سطح (۱)	۴۸۶/۲۱±۱۵/۲۳ ^a	۷۴۱/۴۵±۱۹/۴۹ ^a	۱/۷۲±۰/۰۵ ^a
		سطح (۲)	۴۸۷/۵۰±۱۳/۶۵ ^a	۷۲۵/۲۶±۲۲/۱۸ ^a	۱/۶۹±۰/۰۷ ^a
		سطح (۳)	۴۹۱/۰۳±۱۲/۲۱ ^a	۷۵۳/۶۵±۳۵/۲۶ ^a	۱/۷۳±۰/۰۶ ^a
درصد	۵	سطح (۱)	۴۹۰/۵۰±۲۷/۶۵ ^a	۷۶۸/۹۱±۴۱/۲۱ ^a	۱/۷۵±۰/۰۹ ^a
		سطح (۲)	۴۹۲/۷۵±۱۴/۲۵ ^a	۷۸۰/۲۱±۱۶/۴۶ ^a	۱/۶۸±۰/۰۵ ^a
		سطح (۳)	۴۹۳/۱۵±۱۱/۲۴ ^a	۷۷۵/۶۴±۲۳/۵۶ ^a	۱/۷۱±۰/۰۷ ^a
درصد	۱۰	سطح (۱)	۱۳۶۱/۲۰±۷۵/۱۲ ^a	۷۷۲۸/۲۰±۲۲/۴۵ ^a	۱/۷۷±۰/۰۹ ^a
		سطح (۲)	۱۳۸۰/۳۵±۸۴/۴۵ ^a	۷۷۴۲/۶۵±۳۵/۲۳ ^a	۱/۶۹±۰/۱۱ ^a
		سطح (۳)	۱۳۷۳/۷۵±۲۳/۵۸ ^a	۷۷۹۲/۶۵±۶۸/۲۳ ^a	۱/۶۷±۰/۰۹ ^a
رشد	۵	سطح (۱)	۱۳۷۵/۲۱±۵۴/۸۳ ^a	۲۸۱۴/۳۵±۹۱/۲۳ ^a	۱/۷۱±۰/۱۲ ^a
		سطح (۲)	۱۳۸۱/۷۵±۶۱/۱۴ ^a	۲۷۵۳/۳۰±۷۵/۱۴ ^a	۱/۶۹±۰/۰۹ ^a
		سطح (۳)	۱۴۹/۳۵±۴۳/۶۵ ^a	۲۶۶۵/۳۰±۹۶/۵۸ ^a	۱/۷۳±۰/۰۸ ^a
درصد	۱۰	سطح (۱)	۱۹۶۲/۰۴±۳۹/۲۲ ^a	۳۱۰۹/۳۲±۱۱/۲۳ ^a	۱/۶۸±۰/۱۶ ^a
		سطح (۲)	۱۹۱۰/۰۵±۱۷/۳۵ ^a	۲۹۵۷/۶۵±۸۵/۵۵ ^a	۱/۷۰±۰/۱۲ ^a
		سطح (۳)	۲۰۰۱/۶۵±۴۳/۱۲ ^a	۳۱۴۵/۶۵±۱۱۵/۱۵ ^a	۱/۷۱±۰/۰۹ ^a
کل دوره	۵	سطح (۱)	۲۰۶۲/۰۴±۱۱/۴۵ ^a	۲۲۶۲/۴۵±۱۲/۳۶ ^a	۱/۷۲±۰/۰۸ ^a
		سطح (۲)	۲۱۱۱/۲۱±۲۷/۲۷ ^a	۲۴۵۲/۳۰±۱۴۱/۲۶ ^a	۱/۷۴±۰/۱۱ ^a
		سطح (۳)	۲۱۰۱/۰۶±۴۹/۶۱ ^a	۲۳۵۰/۶۵±۹۵/۳۶ ^a	۱/۶۹±۰/۰۹ ^a

جدول ۹- مقایسه میانگین اثر مقابل سطوح متیونین^{*} و چربی بر صفات لاشه. سطوح ۲، ۱ و ۳ متیونین به ترتیب مقدار توصیه شده NRC، ۵ درصد بیشتر از مقدار توصیه شده NRC و ۱۰ درصد بیشتر از مقدار توصیه شده NRC می باشند. حروف مشابه در هر ستون عدم تفاوت معنی دارد در سطح آماری ۵ درصد را نشان می دهد.

سطح چربی	سطح متیونین	درصد لاشه	درصد سینه	درصد چربی مجموعه شکمی
درصد	سطح (۱)	۶۷/۲۸±۲/۲۵ ^a	۲۰/۳۵±۰/۸۵ ^a	۲/۰-۲±۰/۲۲ ^a
	سطح (۲)	۶۸/۲۵±۳/۴۵ ^a	۲۱/۵۴±۱/۱۳ ^a	۲/۲۶±۰/۲۹ ^a
	سطح (۳)	۶۶/۹۵±۳/۵۴ ^a	۲۰/۱۲±۰/۱۰ ^a	۲/۱۲±۰/۲۱ ^a
۵ درصد	سطح (۱)	۶۸/۱۸±۲/۰۵ ^a	۲۱/۵۷±۰/۹۱ ^a	۲/۴۱±۰/۰۹ ^a
	سطح (۲)	۶۷/۲۸±۲/۲۵ ^a	۲۲/۰۸±۱/۲۲ ^a	۲/۳۱±۰/۱۱ ^a
	سطح (۳)	۶۷/۲۹±۳/۶۷ ^a	۲۱/۹۵±۰/۸۷ ^a	۲/۴۸±۰/۱۴ ^a

جدول های (۸) و (۹) ارائه شده است بر هیچ یک از صفات مورد بررسی معنی دار نبود ($p > 0.05$).

کنند (۹). افزایش توانایی کبد جوجه ها برای تولید صفرا و تولید کافی آنزیم لیپاز در دوره رشد باعث شده تا چربی ها به خوبی امولسیونه شده و لیپاز برآنها اثر کند، در نتیجه از انرژی آنها به خوبی استفاده شود. نتایج حاصل با برخی نتایج گزارش شده مطابقت دارد (۹). معنی دار شدن اثر متیونین بر افزایش وزن زنده در دوره آغازین با نتایج Garcia Neto و همکاران در سال ۲۰۰۰ مطابقت دارد. معنی دار شدن اثر سطوح مختلف متیونین بر میانگین افزایش وزن زنده در دوره های رشد و کل دوره پرورش با نتایج برخی پژوهشگران هم خوانی دارد (۲، ۵).

به نظر می رسد علتی تاثیر بودن چربی بر ضریب تبدیل در دوره آغازین به دلیل کمی صفرا و فعالیت کم لیپاز در این دوره و ناتوانی جوجه ها در استفاده از چربی در دوره آغازین پرورش باشد (۹). بهبود ضریب تبدیل غذایی در دوره رشد و کل دوره ناشی از مصرف چربی در سطح ۵ درصد را می توان به افزایش وزن زنده و راندمان بالای استفاده از انرژی متابولیسمی در این سر ربط داد (۹).

عدم تأثیر معنی دار سطوح مختلف متیونین بر مصرف خوراک با نتایج Pack و Schutte در سال ۱۹۹۹a و غیر معنی دار بودن سطوح مختلف چربی بر مصرف خوراک در دوره های آغازین، رشد و کل دوره پرورش با برخی گزارش ها مطابقت دارد (۱۱)، به نظر می رسد که با افزودن متیونین بیشتر نیاز جوجه ها به آن تأمین شده، از مصرف غذای بیشتر جلوگیری شده و در

عدم تأثیر معنی دار چربی بر افزایش وزن زنده در دوره آغازین می تواند به این دلیل باشد که کبد جوجه ها توانایی تولید صفرا را به مقدار کافی در این دوره نداشته است و به علاوه آنزیم لیپاز هم به خوبی تولید و ترشح نشده است، در نتیجه جوجه ها در این دوره نتوانسته اند به خوبی از چربی جیره استفاده

بحث

References

- Carew, L. B., Machemer, J. R. H., Sharp, J. R. W., Fass, D. C. (1972) Fat absorption by the very young chick. *Poult. Sci.* 51: 738-742.
- Esteve- Garcia, E., Mark S. (2000) The effect of DL-methionine and betaine on growth performance and carcass characteristics in broilers. *Anim. Feed Sci. Tech.* 87: 85-93.
- Fancher, B. I., Jensen, L. S. (1989) Influence of varying dietary protein content while satisfying essential amino acid requirements upon broiler performance from three to six weeks of age. *Poult. Sci.* 68: 113-123.
- Garcia Neto, M., Pesti, G. M., Bakalli, R. I. (2000) Influence of dietary protein level on the broiler chickens response to methionine and betaine supplements. *Poult. Sci.* 79: 1478-1484.
- Gene, M., Bakalli, R. I. H., Cervantes, M., Bafundo, K. W. (1999) Studies on semduramicin and nutritional responses: 2. Methionine levels. *Poult. Sci.* 78: 1170-1176.
- Gordon, R. S., Sizer, I. W. (1955) The biological equivalence of methionine hydroxyl analogue. *Poult. Sci.* 34: 1198.
- Hickling, D., Geuenter, W., Jackson, M. E. (1990) The effects of dietary methionine and lysine on broiler chicken performance and breast meat yield. *Can. J. Anim. Sci.* 70: 673-678.
- Moran, E. T., Bliglli, S. F. (1990) Processing losses, carcass yield quality, and meat yields of broiler chickens receiving diets marginally deficient to adequate in lysine prior to marketing. *Poult. Sci.* 69: 702-710.
- Nejad sajjadi, S.H., Ziae, N., Mokhtari, M. S. (2008) Styding the effects of saturated and unsaturated Fatson economical traits of broilers. 3rd Congress on Animal Sciences, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad,Iran. pp.221-224.
- Peng, I. C., Adams, R. L., Furimoto, E J., Hester, P. Y., Larsen, J. F., Pelse, O. A., Stadelman, W. J. (1985) Allometric growth patterns and meat yields on carcass parts of turkey toms as influenced by lighting programs and age. *Poult. Sci.* 64: 871-869.
- Popescu, A., Criste, R. (2003) Using full fat soybean

نتیجه ضریب تبدیل غذایی بهبود یافته است. نتایج حاصل از بهبود ضریب تبدیل با مصرف سطوح متیونین بیشتر با یافته‌های برخی پژوهشگران مطابقت دارد(۲،۴،۵).

با توجه به اینکه سطوح مختلف متیونین تاثیر معنی داری بر درصد لاشه نداشتند به نظر می‌رسد که مقدار متیونین سفارش شده(NRC) (سطح ۱) برای بدست آوردن حداکثر درصد لاشه کافی باشد. سینه از اندامهایی است که همبستگی شدیدی با متیونین جیره دارد به طوریکه در این پژوهش افزایش مقدار متیونین جیره باعث بهبود درصد سینه گردید. نتیجه حاصل با یافته‌های دیگر پژوهشگران مطابقت دارد(۲،۴،۷،۸). پژوهشگران اثر افزودن متیونین بر کاهش درصد چربی محوطه شکمی را گزارش کرده اند (۶،۱۶). اثر متیونین در کاهش چربی محوطه شکمی به دلیل خاصیت چربی سوری آن می‌باشد زیرا متیونین به عنوان عامل لیپوتروپیک عمل کرده و از ساخت چربی در بدن ممانعت می‌کند(۲). کاهش چربی محوطه شکمی باعث بهبود کیفیت لاشه و بازار پسندی آن می‌شود.

در این پژوهش استفاده از چربی باعث افزایش وزن زنده و بهبود ضریب تبدیل غذایی بدون مصرف غذای بیشتر گردید لذا پیشنهاد می‌شود با توجه به خواص مطلوب چربی حتی الامکان بخشی از انرژی جیره جوجه‌های گوشته از چربی تامین گردد. استفاده از متیونین بیش از مقدار توصیه شده NRC باعث افزایش وزن زنده، بهبود ضریب تبدیل غذایی، افزایش درصد سینه و کاهش درصد چربی محوطه شکمی گردید. با توجه به اینکه اثر مقابله سطوح مختلف چربی و متیونین معنی دار نشود ولی بیشترین افزایش وزن و بهترین ضریب تبدیل غذایی در سطح ۵ درصد چربی و سطح (۳) می‌توانیم به دست آمد پیشنهاد می‌شود که تولید کنندگان ۵ درصد چربی به همراه ده درصد بیشتر از مقدار توصیه شده NRC می‌توانند بکاربرند تا تولید سودآوری داشته باشند و حتی الامکان در دوره آغازین پرورش از چربی در جیره استفاده نشود.

تشکر و قدردانی

از جناب آقای دکتر منصور اختشناس مدیر محترم واحد پرورش مرغ گوشته مهران شهرستان بهم که امکان اجرای این طرح را فراهم آوردند صمیمانه تشکر و قدردانی می‌شود.

- in broiler diets and its effect on the production and economic efficiency of fattening. *J. Centra. Euro. Agric.* 4: 166-175.
12. Saleh, E. A., Watkins, S. E., Waldroup, A. L., Waldroup, P. W. (2004) Effect of dietary nutrient density on performance and carcass quality of male broilers grown for further processing. *Int. J. Poult. Sci.* 3: 1-10.
13. Schutte, J. B., Pack, M. (1995a) Sulfur amino acid requirement of broiler chicks from fourteen to thirty-eight days age. I. Performance and carcass yield. *Poult. Sci.* 74: 480-487.
14. Schutte, J. B., Pack, M. (1995b) Effects of dietary sulfur containing amino acids on performance and breast deposition of broiler chicks during the growing and finishing phases. *Brit. Poult. Sci.* 36: 747-762.
15. Scott, M. L., Nesheim, M. C., Young, R. J. (1982) Nutrition of the chicken, (3rded.), Cornell Univeristy Press.Cornell,USA.
16. Stase, R. J., Potter, L. M. (1982) Deficient A. A. in a 22% protein corn- soybean meal diet for young turkeys. *Poult. Sci.* 61: 933-938.
17. Warnick, R. E., Anderson, J. O. (1968) Limiting essential amino acids in soybean meal for growing chickens and the effect of heat upon availability of the essential amino acids. *Poult. Sci.* 47: 281-288.
18. Yazdi-Samadi, B., Rezaee, A., Valizadeh, M. (2000) Statistical designs in agricultural researches. University of Tehran publication, (3rded.),Tehran, Iran. pp. 117-137.

STUDYING THE EFFECT OF DIFFERENT LEVELS OF METHIONINE AND FAT ON SOME ECONOMICAL TRAITS OF BROILERS

Nejad Sajadi, S. H.^{1*}, Sattai Mokhtari, M.¹, Yousefi, J.², Mousa Pour, A.³

¹*Department of Animal Science, Jiroft Faculty of Agriculture, Shahid Bahonar University of Kerman,
Jiroft-Iran.*

²*Post-graduated of Animal Science, Shahid Chamran University of Ahwaz, Ahwaz- Iran.*

³*Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, Shahid Bahonar University of Kerman, Kerman-
Iran.*

(Received 22 July 2006 , Accepted 21 November 2007)

Abstract:

The effect of 3 levels of methionine (NRC recommended, 5 percent more than NRC recommended and 10 percent more than NRC recommended) and 2 levels of fat (0 and 5 percent) on some economical traits (performance and carcass) of broilers using a 2×3 factorial experiment with completely randomized design based on two rearing stages, starter (0-3 wk) and grower (4-6 wk) was studied. ANOVA of the effects of dietary treatments on traits and Duncan's multiple range test to compare means revealed that methionine levels had significant effect on live weight gain and improvement of feed conversion ratio in starter ($p<0.05$), grower and total period ($p<0.01$). Fat had no significant effect on live weight gain and feed conversion ratio in starter ($p>0.05$). Carcass traits were not significantly affected by different levels of fat ($p>0.05$) but methionine levels decreased abdominal fat yield and increased breast yield significantly ($p<0.05$). The interactions between methionine and fat levels were not significant ($p>0.05$). Therefore it can be concluded that using methionine up to 10 percent more than NRC recommended and fat up to 5 percent of diet, except in starter, is recommendable in broiler diets.

Key words: fat, methionine, economical traits, broilers.

*Corresponding author's email: sh.nejad_sj@mail.uk.ac.ir, Tel: 0348-3260061-64, Fax: 0348-3260065
09131480124

